

A lakáskérdés.

II.

Ismételjük, az a károsodás, amely a bérháztőkét a valuta rosszasa következtében éri, most már csak átmeneti jellegű lehet, mert valutánkat rövid időn belül — bármilyen áron is — helyre kell állítanunk. De ha a lakásbéreket a valuta rosszására való tekintettel most fölemelnék, *nincs az a hatalom, amely azokat — bármilyen jó legyen is azután a valutánk — leszállíthatná.* (Kivéve persze azt az esetet, ha bekövetkezne Budapestnek némely pesszimizistáktól megjósolt olyan arányu elnéptelenedése, hogy az üres lakások nagy tömege — az aránytalanul nagy kínálat — lenyomná a lakások árát.) A mai pénz értéktelenségét tehát szintén nem lehet okul elfogadni a lakásbérek emelésére. (Különben is az egész lakásdrágító akció nem ama bizonyos sajnálatraméltó özvegyektől és árváktól, hanem a nagy bérháztőkétől és a notórius drágítóktól indult ki.)

Azonban, a bérháztőke szóvivői szerint: a *lakásbérek fölemelése azért is szükséges, mert máskülönben nem lehet megszüntetni ezt a szörnyű lakásnyomoruságot.* Ugyanis — mondják ők — az építkezés most olyan drága és még a békekötés után is jóideig olyan drága lesz, hogy a mai bérek mellett a bérházba fektetett tőke nem hozza meg a szolid polgári hasznot, tehát *egy tőkés sem lesz olyan oktalan, hogy bérházat építsen biztos veszteségre, altruizmusból.*